

de Bunt

- voor *Cyriel* -

mijn land van vijvers
waar het water zwijgt
en de aarde uithijgt
na het draaien

een blauwe reiger peilt
je slurpende bodem
sloepen vermemelen
aan hun keten

hoe zou ik mijn wortels
vergeten, als een boom
sta ik er vast, ruisend
in duizend bladeren

tot de tornado komt
zal ik er blijven
met een blik aan een stok
op jacht naar stekelbaars
en salamander

mijn land van netels
in geen ander was ik
zo'n rekel, gebogen
over een sloot en vrezend
voor het pruttelen van slik
waar het slurpen mij beloerde

land in beroering
bij noordenwind en winterse
buien, land in vervoering
wanneer de waterlelie drijft
als een dromend meisje

tot de tornado komt
en wortels lostornt
van de aarde: zolang
zal ik hier staan, een populier
die ruist in duizend bladeren

Staf De Wilde